

שיחת השבוע

יש חדש

מתנות לאביונים

בתי חב"ד קוראים לתרום ברוחב לב למתנות לאביונים' ביום הפורים. שליחי חב"ד יעניקו לרבות משפחות נזקקות משלוחי מזון מיוחדים לפורים, כדי שגם הן יוכלו לחגוג את החג בשמחה. כל זה נוסף על הפעילות הרחבה של קריאת המגילה, חלוקת משלוחי מנות והבאת שמחת החג לציבור הרחב. אפשר לתרום באתר 'חב"ד ישראל' / חגים / פורים.

מוקדי מגילה

בימי הפורים בתי חב"ד יפעילו ברחבי הארץ מוקדים לקריאת המגילה ברצף, בכל שעה עגולה. במקומות רבים יוכנו מראש כיפות, חוברות של מגילת אסתר, רעשנים ועוד. בכמה מקומות יקבלו המשתתפים אחרי קריאת המגילה שקיות של 'משלוח מנות' ומטבעות למתנות לאביונים', כדי שיוכלו לקיים מייד עוד שתיים ממצוות היום. רשימת מוקדי הקריאה באתר chabadisrael.co.il/purim-events

יום החברה קדישא

יום שלישי הקרוב, ז' באדר – יום הסתלקותו של משה רבנו – הוא יום מיוחד בעבור אנשי החברה קדישא באשר הם. ביום זה הם נוהגים להתענות, לומר 'סליחות', ולסייר בבתי העלמין, לעמוד על ליקויים הדורשים תיקון ולבקש מחילה מהנפטרים שאולי נפגע כבודם במהלך קבורתם או אחריה.

עכשיו קל ופשוט להצטרף למעגל המפיצים

היכנסו לאתר chabadisrael.co.il ותקבלו תמורת סכום סמלי את העלוני מדי שבוע ותוכלו להיות ממזכירי הרבים.



זמני השבוע

יחולים	תל-אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
16:55	17:10	17:00	17:12	17:13	17:19
18:07	18:09	18:07	18:09	18:09	18:19

שבת ישראל
קדם והזמנים



להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

שאצל אנשים מסוימים הדת נתפסת כרוחניות צרופה, שכל חיבור שלה עם גשמיות הוא בבחינת חילול הקודש. קדושה, בעיניהם, היא דבר רוחני טהור, שאין לו שום קשר לדברים גשמיים וחומריים, ובוודאי לא ייתכן לחבר בינה ובין 'גועל נפש' כמו כסף.

הנחה זו בטעות יסודה. התורה לא ניתנה למלאכים, שחייהם מתנהלים בעולמות רוחניים טהורים. היא ניתנה לבני-אדם דווקא, כדי שאלה יקדשו באמצעותה את חייהם היום-יומיים. קיום התורה מחייב קשר עם המציאות. אתה חייב חפצים גשמיים כדי לקיים מצוות. אתה זקוק למצה בפסח ולאתרוג ולולב בסוכות. בלי אותם חפצים גשמיים אינך יכול לקיים את המצוות.



כתיבת סת"ם. עבודת נמלים, אות אחר אות (צילום: קובי קלמנוביץ)

ביטוי להערכה

הגישה הנכונה הפוכה לגמרי. יהודים יראי שמיים רבים יסרבו לקבל חפצי קודש בחינם, ויתעקשו לשלם עליהם. כי התשלום הוא ביטוי לחשיבות הדבר ולמאמץ שאדם מוכן להשקיע כדי לקיים את המצווה. מי שמוכן לשלם כפליים תמורת מזווה יפה ומהודרת, מבטא בכך את ערכה של המצווה בעיניו. מי שמחפש אתרוג מהודר ויפה דווקא, אף שמחירו גבוה יותר, מגלה את אהבתו למצווה ואת נכונותו להקריב מעצמו כדי לקיימה בתכלית השלמות.

אכן, יש להימנע מלהפיק רווחים מוגזמים מחפצי קודש. זה בסדר גמור לבקש מחיר סביר והגון, אבל אין מקום להפקעת מחירים ולגביית תשלומים מיותרים. בהחלט מותר לצפות גם מהעוסקים בתשמישי קדושה ובשירותי דת, שגישתם לא תהיה מסחרית בלבד, אף שפרנסתם על כך, אלא שיבטאו בדרך התנהלותם את העובדה שהם עוסקים בענייני קדושה.

למה מצוות עולות כסף?

בעיני אנשים מסוימים הדת נתפסת כרוחניות צרופה, שכל חיבור שלה עם גשמיות, ובוודאי עם כסף, הוא בבחינת חילול הקודש

חיבור של ערכי קודש עם כסף צורם למקצת האנשים. למה שמירת מצוות צריכה להיות כרוכה בתשלום? מזוזות, תפילין, ספר תורה וכדומה עולים כסף. בבית הכנסת עושים 'מי שבירך' לעולה לתורה ומצפים לתרומה. יש הרואים בזה מסחור של הדת.

כדאי לנסות להבין מניין נובעת ההנחה שענייני תורה ומצוות צריכים להיות חנימיים. וכי מזוזות יצמחו על עצים והאם תפילין מהודרות יצנחו מן השמיים? ובית הכנסת, איך יכסה את הוצאותיו אם המתפללים לא יתרמו מכספם? תשמישי הקדושה ושירותי דת עולים כסף, ומישהו חייב בסופו של דבר לשלם תמורתם.

אין מזוזות על העצים

המזווה הקבועה על פתח ביתכם נכתבה ביד סופר סת"ם, אות אחר אות. כתיבת המזווה דרשה ממנו עבודה של כמה שעות, לצד עלות הקלף, הדיו ושאר האבזרים. וכי הוא אמור לעבוד ללא תשלום? ויצרן טליתות, איך ישלם לעובדיו אם לא יקבל תשלום תמורת תוצרתו?

ובעצם, אם צורכי הדת צריכים להינתן חינם, מדוע צורכי הקיום הבסיסיים לא יסופקו ללא תשלום? למה לא נקבל לחם, חלב, בגד ודירה חינם אין כסף? אבל הכול מבינים שאפילו לחם עולה כסף, משום שמישהו גידל את החיטה ומישהו טחן אותה ומישהו אפה את הלחם והביאו למכולת, וגם בעל המכולת צריך להשתכר למחייתו.

כשמנסים לרדת לשורשי ההנחה שענייני קודש אינם אמורים לעלות כסף, מגיעים למסקנה,



ד' - י' אדר



גאולפדיה
מנחם ברוד

גבול ובלי גבול יחדיו

הבור. לאחר ששלמה המלך בנה את בית המקדש אמר בהתפעלות: "הָאֵמָנָם יֵשֶׁב אֱלֹקִים עַל הָאָרֶץ; הֲנֵה הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם לֹא יִכְלְלוּהָ, אֵף כִּי הַבַּיִת הַזֶּה?!" (מלכים א' ח, כז). יש כאן בעצם שאלה כפולה: (א) למה נבחר הבית הגשמי דווקא להיות בית לה'; (ב) איך ייתכן שהבית הגשמי יוכל להכיל את הקב"ה, ש"השמים ושמי השמים לא יכללוך".

האמת היא שאי אפשר להבין זאת בשכל ובהיגיון. אין זה אלא ביטוי להיותו של הקב"ה כולִי־כול ובלתי־מוגבל כלל, עד שברצותו הוא יכול לשכון בבית גשמי בעולם הזה דווקא. ואמנם, עיקר החידוש במשכן ובבית המקדש הוא החיבור בין ה'גבול' ובין ה'בלי גבול', בלי שהאחד יבטל את משנהו. רצון ה' הוא שה'גבול' יישאר גבול, הגשמי־תשאר גשמי־

ובתוך זה ישכון ה'בלי גבול' - הקב"ה עצמו, שלמעלה מכל הגדרה והגבלה. זה דבר שיכול להתאפשר רק ביכולתו הבלתי־מוגבלת לגמרי של הקב"ה.

חיבור זה בא לידי ביטוי במאמר חז"ל (מגילה יב): "מקום הארון אינו מן המידה". רוחב קודש הקודשים בבית המקדש היה עשרים אמה, ואולם כאשר הארון הועמד במקומו ומדדו מן הארון לכל צד, מצאו עשר אמות; כאילו הארון עצמו אינו תופס מקום. זה היה ביטוי להתחברות ה'גבול' וה'בלי גבול' בבית המקדש.



זה גם חידושה של הגאולה - שדווקא בתוך גדרי העולם הזה הגשמי והתחתון יתגלה הקב"ה בכבודו ובעצמו, בלי לבטל את מציאות העולם.

מפיצים באהבה



שמחה פורמן

בן 50, תושב מגדל העמק

מורה בכפר סיתרין,
מחלק את 'שיחת השבוע' בבית הכנסת בשכונתו

אני מתפלל בבית כנסת שקהל המתפללים בו התמעט, ועשינו מאמצים מיוחדים להביא קהל חדש ומגוון. יש לנו באמת ציבור מגוון מאוד, וכחלק מהרצון לחבר את האנשים לבית הכנסת התחלתי להזמין את 'שיחת השבוע' ועוד חומרים שבועיים של חב"ד.

זה כשנה אני מביא את העלון לבית הכנסת, והציבור מאוד אוהב אותו ומחכה לו בקוצר רוח, עד שהוא נעשה חלק מחוויית השבת של המתפללים אצלנו.

אם קורה שאני לא מביא את העלון, מייד אני מקבל פניות, ואנשים שואלים היכן הם יכולים להשיגו, כי הם לא יכולים לעבור שבת בלעדיו.

קל ופשוט לקרוא ולהפיץ את 'שיחת השבוע'

סרקו לקריאת העלון או חפשו 'שיחת השבוע לקריאה'. בעלות סמלית ותכולה להזמין מארז עלונים מודפס להפצה, לאיסוף דרך בית חב"ד המקומי. אתר 'חב"ד ישראל' / זיכוי הרבים > 'עלוני שיחת השבוע להפצה'.



משפחת קולקטיב הבריאות
של גפן בסד מתרחבת:

חדש!

**קולקטיב בריאות
לאנשי איחוד הצלה**

הצטרפו לקולקטיב הבריאות ותהנו ממעטפת בטוחה ובריאה לכל המשפחה ב- 250 בלבד!

077-444-7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיננסים למגזר הערבי

אסיקים

טכנולוגיית מים מתקדמת

היום שלי מתחיל
ב... כוס מים!



גלאון לדרסטר

מוקד הזמנות:

077-230-4757

נעם

מבית אפיקים שבת

מכון תל אביב

מכון תל אביב

מכון תל אביב

מכון תל אביב



סובלים מאקדמה / פסוריאזיס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מייביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181 | להזמנות באתר: www.mibiome.co.il



חדש! סרום פרוביוטי סבעי לפנים פורמולה מוגנת בפטנט בינלאומי
המיקרוביום של שוב צעיר (נכשיו במחיר השקה לזמן מוגבל. זמין באזור בלבד)

מה עושה את הסרום שלנו ייחודי? • צמצום קמטים • תומך בשיקום המיקרוביום של העור
מעניק לחות ממושכת וגמישות סבעית • נספג במהירות, מתאים גם לעור רגיש • 100% מרכיבים סבעיים, ללא מים או חומרים סינתטיים

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale



מעשה שהיה מנדי שייקביץ

חלה מתל-אביב לאורוגוואי

"האם בכוונתך לבקר גם בתל-אביב?!", שאל הרבי מגור את החסיד, שבא אליו לביקור מהעיר מונטווידאו שבאורוגוואי.

ר' משה טרויבה היה חסיד גור שניצל מאימי השואה ומצא מפלט במדינת אורוגוואי שבדרום אמריקה. הוא קבע את מקום מושבו בעיר הברירה, מונטווידאו, הקים משפחה יפה וגידל את ילדיו בדרך הישר.

מעת לעת היה בא לביקורים בארץ ישראל, להסתופף בצילו של רבו, ה'בית ישראל' מגור, רבי ישראל אלתר.

באחד מביקוריו בארץ, לקראת חג הפסח, נכנס ר' משה אל רבו, לקבל ברכת 'שלום'. להפתעתו שאל אותו הרבי אם בכוונתו לבקר בתל-אביב, והוא השיב בחיוב, שכן דודו התגורר בעיר. הרבי ביקש ממנו:

"אנא גש לרחוב אחד העם 63. שם מתגורר הרבי מבעלז. היכנס אליו".

ר' משה יצא מחדרו של הרבי, אך בשל טרדותיו ומצוקת הזמן לא עלה בידו לבקר אצל הרבי מבעלז. כשהופיע שוב אצל ה'בית ישראל' שאלו הרבי אם ביקר אצל הרבי מבעלז. ר' משה השיב בשלילה. הרבי הגיב בפליאה: "הרבי מבעלז יושב בתל-אביב, ולא עלה על דעתך להיכנס אליו?!" סע לשם בהקדם האפשרי!

אחרי ששמע דברים ברורים כליך מיהר ר' משה לנסוע לתל-אביב ונכנס אל רבי אהרון מבעלז. הרבי האיר לו פנים ושאל היכן הוא מתגורר. "בעיר מונטווידאו", השיב ר' משה. "יהודי ממונטווידאו!", הדגיש הרבי בחשיבות.

"אנא היכנס אליי שוב אחר החג", ביקש.

בשובו לירושלים התעניין ה'בית ישראל' אצל ר' משה אם עשה כדבריו. ר' משה סיפר דברים כהווייתם, ורבו זיזו לעשות כפי שביקש ממנו הרבי מבעלז. ר' משה לא הבין את פשר הנחיצות להיכנס אל הרבי שנית, ותמה על דחיפות העניין, אך כחסיד נאמן לא הררה אחר הצדיקים ועשה כפי שנצטווה, והלך לבקר אצל הרבי מבעלז אחרי השבת שלאחר החג.

בביקורו השני החל הרבי מבעלז לחקור אותו לפרטי פרטים על מקום מגוריו ועל הקהילה היהודית במונטווידאו. פתאום שאלו על יהודי מסוים שהתגורר בעירו, בעל איטליז.

ר' משה נחרד. מבוכה עלתה על פניו כשנאלץ לספר בצער על טיבו של האיש. "לדאבון הלב אין



הרבי מבעלז (מימין) וה'בית ישראל' מגור. דאגה ליהודי בקצה העולם

הרבי מגור הגיב בפליאה:
"הרבי מבעלז יושב בתל-
אביב, ולא עלה על דעתך
להיכנס אליו?!" סע לשם
בהקדם האפשרי!"

הוא משתייך לקהילת שומרי התורה ומצוות, השיב בזהירות. "יהודים יראי שמיים מדירים רגליהם מחנות, שכן יצא לו שם בעיר של מי שמוכר נבלות וטרפות".

תגובתו של הרבי הייתה מפתיעה עוד יותר. אף-על-פי שר' משה אמר בפירוש כי האיש זר ומנוכר לדרך התורה והמצוות, הושיט לו הרבי

חלה אחת משתי-עשרה החלות שהונחו על שולחנו הטהור בשבת וביקש ממנו: "אנא הואל בטובך למסור ליהודי הזה בשליחותי את החלה הזאת".

נוסף עליה מסר לו הצדיק עוד שתי חלות, וביקש ממנו שבדרכו חזרה, כאשר יחנה באנטוורפן שבבלגיה, ימסור את החלות האלה בעבור שניים מחשובי החסידים בעיר.

עם שובו של ר' משה לביתו באורוגוואי לא בזבז זמן מיותר וניגש מייד למלא את שליחות הצדיק. בליבו שיער שהאיש לא ימצא עניין מיוחד בחלה שנשלחה אליו, ואולם את המשמיה ביצע בשלמות.

הוא נקש על הדלת ונכנס אל הבית. ר' משה הניח את החלה לפני האיש ואמר לו קצרות: "הרבי מבעלז שלח את זה בשבילך".

ברגע שהזכיר את שמו של הרבי, חלף רעד באיש. דמעות החלו לזלוג על לחייו וקולו נשנק. רגשותיו סערו: "הרבי מבעלז בכבודו ובעצמו?!" עדיין הוא זוכר אותי?!"

בין השניים התפתחה שיחה נרגשת. האיש סיפר כי בצעירותו היה חסיד נאמן, ונסע פעמים רבות לעיירה בעלז שבגליציה, לפקוד את חצרו של רבי אהרון. אך סערת המלחמה האיומה והאסונות שפקדו אותו ואת משפחתו ערערו את עולמו וגרמו לו לנטוש את דרך אבותיו. בייאושו פרק מעליו עול תורה ומצוות והרחיק לכת עד שגם הכשיל אחרים.

"חשבתי שנשכחתי, שאף אחד לא זוכר אותי", אמר בכבי נסער. כשהבין שזיכרונו לא מש מרוב, התעורר ליבו להיטיב את דרכיו.

לא ארכו הימים והשינוי החל ניכר בכל הליכותיו. הוא הכשיר את האטליז ופסק מלהכשיל יהודים בכשר שאינו כשר. בד בבד שינה בהדרגה את התנהלות ביתו, עד שכל משפחתו נעשתה שומרת תורה ומצוות. את ילדיו הכניס למוסדות לימוד תורניים, והללו גדלו ברבות השנים והיו ליהודים יראי שמיים.

(על-פי 'אור הצפון')

הכי טעים, הכי אותנטי

'שאבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

ב"ה

סדנת מאפיית מצות

ברוכים הבאים למאפיית המצות שלכם
סדנה חווייתית שבה כל ילד יכיר מקרוב את תהליך הכנת המצות, מהחיסה ועד למצה טרייה מעשה ידיו

שואבים מים שלנו מהבאר
ממש כמו פעם

טוחנים קמח
ממש כמו פעם

מרדרים ומחוררים למצה מושלמת

היצירה והחוויה היהודית

לפרטים והזמנות

052-770-7396 | 03-3060-123 | מנחם: 052-770-7396

פעילות והגעה לכל חלקי הארץ

בס"ד

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות
מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב- 3,900
וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנחים החזרים מיותרים חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הזדורו לממש! המבצע בתוקף לזמן מוגבל!

יוסף מנחם משכנתאות
www.a-menachem.co.il

המחירים לא כוללים מע"מ

עם הרב רואל ברנע שליח חב"ד בקיבוץ רגבים

רציתי לשאול

כשהשתכנע לבוא אלינו, קיבלנו את פניו בחמימות, כיבדנו אותו להיות שליח ציבור וכדומה, ופתאום החוויה שלו התהפכה.

באמת הכול עומד על קשר חם עם האנשים. התחלנו בביקורי בית, שיצרו קרבה בינינו לבין התושבים. הזמנו את אנשי הקיבוץ לסעודות שבת. אחרי שנוצרו קשרים של ידידות וחבה, הסכימו מקצתם לבוא לבית הכנסת, להתרשם, וכך אט-אט התגבש ציבור.

בקיבוץ יש עוד קושי, כי זה מקום קטן, וכולם מכירים את כולם. הליכה לבית הכנסת יש בה אמירה כלשהי, ויש מי שהדבר מרתיע אותם.

יש גם סטיגמות, שאם אינך שומר שבת או אוכל כשר אין לך מה לבוא לבית הכנסת. אנחנו אומרים לאנשים שאין קשר בין הדברים. איש איננו מושלם, וכל אחד מנסה לעשות מה שביכולתו. גם מי שאינו שומר שבת או אוכל כשר יכול לבוא לבית הכנסת, וזו תהיה נקודת החיבור שלו עם היהדות.

איך גורמים לאנשים שלא הלכו לבית הכנסת להתחיל לבוא?

קודם כול צריך המון סבלנות. אנחנו חיינו עשרים שנה עד שהתגבש מניין יציב. כיום יש לנו קהל די גדול בליל שבת ומניין מבוסס בשבת בבוקר, אבל זה דרש עבודה רבה.

יש מי שלא זכו לרקע דתי, ובית הכנסת הוא להם מקום זר ובלתי-מוכר. הם אינם מכירים את סדר התפילה, מה אומרים, מה עושים, מתי קמים ומתי יושבים.

אחרים דווקא גדלו באווירה דתית, אבל החוויה בבית הכנסת לא הייתה נעימה להם. אחד המתפללים אצלנו גדל בקיבוץ דתי, היה נער שובב, ולא קיבל שום כיבוד בבית הכנסת. הצטברו בו מטענים שליליים, שגרמו לו להתרחק.

כיוון התפילה

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

מקום המקדש ממש, כדי שלא לכוון ל"כיפת הסלע".

יש לקבוע את ארון הקודש, את הבימה ועמוד שליח הציבור בכיוון התפילה הנכון. במיוחד יש להקפיד שלא לקבוע את ארון הקודש בכיוון ההפוך.

אם ארון הקודש לא נבנה בכיוון הנכון, יש להתפלל לעבר הכיוון המדויק, אף שאינו לצד ארון הקודש (ואפילו אם הוא לצד שכנגדו). זאת, כאשר אפשר לכוון את הציבור כהלכה, או כשאדם מתפלל שם ביחיד. אך בשעה שציבור שלם אינו מתפלל לכיוון הנכון, ראוי שגם מי שידוע את הכיוון הנכון יתפלל לצד שהציבור מתפללים, אך יצדד את פניו לכיוון הנכון.

יש להביא בחשבון את כיוון התפילה כבר בשלבי הדיון בהקצאת שטח מתאים לבניית בתי כנסת וישיבות, כי לאחר מכן, הדוחק במקום והדרישה לניצול מלא של כל שטח, עלולים להקשות את בניית בית הכנסת בכיוון הנכון.

מקורות: ברכות לא. טושי"ע א"ח סי' צד ונ"כ. שו"ע אדה"ז שם ס"א. איגרות קודש אדמו"ר מהור"י"צ, כרך יג עמ' צח. וראה 'משנת יוסף' – הלכות בית הכנסת, סימן ה.

שאלה: איך צריך להתפלל בבית כנסת שארון הקודש שלו לא נבנה לכיוון ירושלים?

תשובה: כאשר שלמה המלך בנה את בית המקדש אמר בתפילתו (מלכים א' ח, מד): "וְהִתְפַּלְלוּ אֵלַיךָ דֶּרֶךְ אֲרָצָם... הָעִיר אֲשֶׁר בְּחֶרֶת". מכאן למדו חז"ל, שהמתפלל בחז"ל צריך לכוון את פניו לעבר ארץ ישראל; בארץ ישראל – לעבר ירושלים; בירושלים – לעבר בית המקדש, ובמקדש עצמו היו מתפללים לעבר קודש הקודשים. משמע מדברי הפוסקים, שיש לעשות זאת בדיוק המרבי.

אם הכיוון המדויק יוצא למזרח, אין לכוון כנגד זריחת השמש ממש (שלא להידמות לעובדי השמש), אלא להדרים מעט. יש מסבירים גם את הנוהג להתפלל בכותל המערבי לכיוון הכותל ולא לעבר



תקציר: סעיד מתחיל לנחש שידו של שניאור הישן על הגג היתה במעל, והוא מעיר אותו בזעם

סעיד נופל בפח

"שאיין לי שום בעיה לשתות מפה לפה!"

נס חנכה! התרוננתי בלבי. הוא נפל בפח הטהור...
"אז אתה יודע מה?" – פרקתי את חבל התליה סביב צווארו – "אלו היית יכול להוכיח שאתה מוכן לשתות מפה לפה, מהבקבוק שלי, הייתי שותה מפה לפה מהבקבוק שלך. הבעיה, הבעיה, שהבקבוק שלי, של המי עדן, נעלם..."

"הוא לא נעלם!", הצהיר סעיד בשמחה וזנק ושלף אותו מתחת לשקים. הוא חלץ את הפקק והביט בי כפי שמביטים במי שמוצא להורג. "תזכור", סגן משפתי בחיך רע, "אני שותה את כל הבקבוק שלך ואתה שותה מהבקבוק הירק שלי!". הנהנתי בראשי בהתרגשות עצומה. ככה בטח התרגשה יהודית באותן דקות אחרונות לחייו של הולופרנס...

הוא הריק את הבקבוק לגרונו בלגימה אחת ארפה-ארפה, ואז, לפתע, נפל הבקבוק מידו. הוא התנווד מלוא קומתו וניצוץ של הבנה מאחרת נראה בעיניו...
"אתה... אתה...!", הוא נסה לומר משהו, אך לא הספיק, וצנח בחבטה על הרצפה כשק תפוחי אדמה.

עמדתי והתבוננתי בו. "האם הרגתי אותו?", חלפה מחשבה

מצמררת במוחי. זה לא דבר שאני אוהב לעשות... מצד שני, הפא להרגה השפם להרגו... ואולי הוא עוד יתעורר? סוף-סוף הרי הוא לא שותה מן הבקבוק הירק, אלא מן הבקבוק שלי, שבו היו הרב מים רגילים ורק מעט סם פילסידופנוס...

"הי, שניאור!", כמעט נפלתי מעצמת הטפיחה שטפח על שכמי צ'קו הנלהב, שמהר לרדת מן הגג 'שלו' ולטפס אל הגג 'שלי'. "אתה תופס שנצלת ממנות בטוח? ראה איך סעיד נראה... ככה הוא רצה שאתה תראה עכשו!". צ'קו היה נלהב ונרגש ושמיח עד מאוד.

"לא בדייק ככה... הרבה יותר גרוע", אמרתי ולא הצלחתי להסביר לו מדוע. הרגשתי לאות עצומה מתפשטת בכל איברי. הלילה השלם ללא שנה, המתח הנורא, האימה והלחץ, נפלו עלי פתאום בבת אחת, ואני פרעתי והתישבתי על הרצפה והשענתי את ראשי על הקיר.

"סעיד! אני בסך הכל נסיתי לעזר לך!", הצהרתי בקול רועד. "קורה המון פעמים שהחנויות מקבלות שקיות פגומות, עם חורים קטנטנים. זה לא מפריע לשום בפינים עגבניות ומלפפונים. אני מתנצל! אתה רוצה לומר לי שזה לא מצליח לפרח?"

הוא הביט בי בחשדנות, מתלבט אם להאמין לי אם לאו. "ולמה לא שתית מן המים שבבקבוק הירק?", הטיח בי פתאום. "מה אתה חושב שהם מים, אה, לא גמרים מספיק, או מה?"

"מה פתאום!?", שללתי מיד, מנסה לחשב בכל



הכוח על ספה הגיונית כלשהי. "אני... אה... אני פשוט נחשתי שאתה כבר שתית מן הבקבוק שלך מקדם, ואני לא שותה מפה לפה!", מצאתי מפלט בגע האחרון ונשמתי לרוחה.

"לא שותה מפה לפה!", חקה אותי סעיד בלעג. "איזה מין כלל מטפח של תינוקות! אני חוזר ואומר לך: בשבילי, אם אתה לא שותה אחרי מפה לפה מהבקבוק שלי, זה נחשב עלבון! ואצננו, הערכים, לא עוברים על עלבונות בשתיקה..." הפעם אים בצורה מפרשת!

באותו רגע – למרות המצב המסכן שהייתי שרוי בו – נצנצה בי הברקה קונדסית וגאונית גם יחד!... רק אחר-כך הסביר לי אבא, שזו היתה לי סיעתא דשמיא מיחדת; מעין 'הארה' מלמעלה... "סעיד! אני לא רוצה להעליב אותך, אבל אני בטוח שגם אתה לא שותה מפה לפה; כל האנשים שאני מכיר לא שותים מפה לפה!"

"אז אני נשבע לך", מהר סעיד להצהיר בלהט,

פרשה מי יודע



עצים של אמונה

שאלה: מדוע נאמר בתרומת המשכן "מאת כל איש אשר ידבנו לבו?"

תשובה: 'אור החיים' מסביר שבדרך כלל גבאי הצדקה מנמעים מלבקש תרומות מאנשים נדיבים מדי או מתוממים, שעלולים לתת את כל רכושם ולהשאיר עניים. אבל בתרומת המשכן צוה הקדוש-ברוך-הוא לקבל מכלם, וזאת משני טעמים: ראשית, כי כלם היו עשירים גדולים, בזכות בנות מצרים ובנות הים, ושנית, כי בנתי המשכן נועדה לכפר על חטא העגל, וכלם היו צריכים כפרה.

שאלה: את המשכן בנו מעצי שטים. מנין היו לבני ישראל במדבר עצים כאלה?

תשובה: רש"י מביא מהמדרש שבאשר יעקב ירד למצרים ידע שבניו עתידים לבנות משכן במדבר, והביא עמו עצי ארז ונטע אותם במצרים. לפני יציאת מצרים פרתו בני ישראל את הארזים ולקחו אותם עמם. הרבי מליובאוויטש מסביר שעצי הארז האלה נתנו לבני ישראל תקנה בשנות העבדות. בכל פעם שהסתכלו על העצים, זכרו שהם עתידים להגאל ולבנות בעצים האלה משכן.

שאלה: מדוע מדות הארון היו 'שבורות', בחצאים: 'אמתיים וחצי ארפו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו', ולא מדות שלמות?

תשובה: חכמינו זכרונם לברכה אומרים שהארון מסמל את התורה, והמדות השבורות באות ללמד את האדם שפדי לקבל את אור התורה עליו להיות ענו ובעל לב נשבר. עוד רמז, שפכל שהאדם לומד את התורה עליו לדעת שהגיע עד החצי בלבד, ויש לו עוד חצי ללמוד. הרבי הרי"צ מליובאוויטש אומר שהמדות השבורות באות ללמד שפדי לזכות לאור התורה הזכים לשבר את המדות הרעות ואת ההרגלים הלא טובים של האדם.



מה רבו מעשיה'ה

זהירות, זֶהְרוֹן!



זה דג מרהיב בפיו, שנראה כאילו הוא לבוש גלימה מלכותית בצבעי ארגמן. אלה הסנפירים המפארים שלו, המזכירים מניפה ססגונית במיוחד.

שמו המלא – 'זֶהְרוֹן הדור'. באנגלית הוא מכנה דג האריה, בזכות הקוצים הארוכים שעל גבו, המזכירים את רעמת האריה.

אבל כשהמצלמות קבות, החיוכים נמחקים. הזֶהְרוֹן הוא אחד הדגים המסכנים בים. סנפיריו החדים מלאים ארס. אף שהארס אינו קטלני לאדם, דקירה מסנפירי הזֶהְרוֹן עלולה לגרום כאבים עזים ובעיות רפואיות, המחייבות הגעה מהירה לחדר מיון.

הזֶהְרוֹן נחשב קטלני במיוחד לאכלוסית הדגים. הוא אינו מפחד משום יצור ימי, ואפילו לא מכרששים. למזלו, הטורפים הגדולים עליפי רב אינם רואים בו מזון, ובגלל הקוצים המאיימים שום דג אינו מעז להתעסק איתו. הבטחון העצמי שלו רב כל-כך, שאם מתקרב אליו דג מאים, הוא אינו טורח לברוח; הוא פשוט נשאר במקומו, בוטח לחלוטין בקוציו שיעשו את עבודתם נאמנה.

החסיונות הזאת מאפשרת לזֶהְרוֹנים להתרבות כמעט בלי הגבלה. נקבת זֶהְרוֹן אחת יכולה להטיל מיליוני ביצים בשנה! לכו מתוסף התאבון הבלתי-נגמר שלו – כל דג קטן ממנו הוא בעבורו ארוחה נחמדה, בכל זמן. העבדה שדגים רבים אינם מזהים אותו כסכנה ואינם בורחים ממנו, הופכת אותו לטורף-על.

הזֶהְרוֹן הוא דג פולש בים התיכון. ביתו המקורי הוא באוקיינוס השקט ובאוקיינוס ההודי, והוא הגיע לחופי ארצנו דרך תעלת סואץ. צוללנים מקבלים התר מיוחד לדוג אותו מחוץ לאזורים שמגדירים שמורות טבע, כדי לדלל את אכלוסית הזֶהְרוֹנים בים התיכון.



מאת: דניאל גורדון
איור: מרדכי אייזנשטט



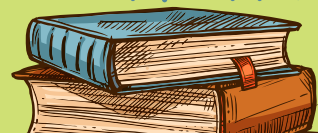
תקציר: בעודו נהנה מסעודת מלכים בעירת נפש, בא בבהלה אחד מפועליו של סטפנוס ומבשר לו שהטורא מכל התרחש, והוא מבקש ממנו לבוא איתו.



הפסוק: בוא

ראיתם בבית הכנסת ספר קדש מענין, ואתם רוצים להמשיך לקרא אותו בבית? ראשית, צריך לבקש רשות מהגבאים; וגם הם צריכים לחשוב אם עליידי השאלת הספר לאדם אחד לא נגרם בטול תורה של רבים.

הלכה בשבוע





חיים יהודיים

מנחם כהן

לבנות משכן במציאות מדומה

תעודת זהות: הרב שי אלישע, בן 35, תושב רמלה. נשוי ואב לשבעה ילדים. אברך כולל, המפתח את התכנים של מיזם שהקים 'לחזות בנועם השם' - מערכת חווייתית ללימוד תורה על-ידי מציאות מדומה. אחת ההפקות המיוחדות שהפיק היא ביקור במשכן ובבית המקדש.

תגלית: לפני קצת יותר מחמש שנים התוודעתי לטכנולוגיה של 'מציאות מדומה'. התחלתי ללמוד את התחום ולהתמקצע בו. רציתי לנצל את הטכנולוגיה להמחשת תורתנו הקדושה. התחלנו בהפקה ראשונית ובמשקפת אחת, והשאר היסטוריה.

השקעה: בעבר למדתי קצת תכנות. כשהבנתי שאני רוצה להשתמש בכלי הזה בעבור הציבור הרחב, החלטתי ללמוד לעומק. התחלתי ליצור, ואט-אט נוצר ביקוש.

משכן: באמצעות המציאות המדומה פרשת תרומה מתעוררת לחיים. במיזם של המשכן הצופה עומד במדבר, מול המשכן, ובונה אותו שלב אחר שלב. הכול בגודל מדויק. הוא מוציא את הכיור, מסובב גלגלים, חותך עצים בלשכת העצים, רואה את היחסים בין הכלים; מה ליד מה, מה גובהו של כל פריט.

חושים: במיזמים שלנו המבקרים משתמשים בחושי הראייה, השמיעה והמישוש. המשתתף מחזיק שֵׁלֶט ביד, מבצע פעולות, מרגיש שהוא חלק מהסיפור. זה לא עוד שיעור עם המחשבות והדמיות, אלא חוויה של ממש.

בהיכלו: אחד המיזמים המרכזיים שלנו הוא 'לבקר בהיכלו' - סיור מלא בבית המקדש, המבוסס על מסכת מידות. המשתתף עובר בין הלשכות, מבצע פעולות ומרגיש את המרחב. הכול מדויק ומבוסס על המקורות. אברכים ורבנים שצפו בזה אמרו לי שההפקה משנה את

אברך צעיר, שלמד בעבר תכנות, החליט לרתום את המציאות המדומה להענקת חוויה רב-חושית, המחברת טכנולוגיה מתקדמת עם עולמות תוכן יהודיים



חוויה שהופכת לימוד למציאות מוחשית



הרב שי אלישע והמשקפת של המציאות המדומה

בא עם מדריכים ומדריכות, ומתאים את החוויה לכל גיל. יש לנו כיום מיזמים רבים; מהמשכן ועד עשר המכות, מסיפור המכבים ועד הכנת מצות עבודת יד - הפקה שתושק השבוע (פניות בטל' 055-6693224).

געגוע: מה גורם לבית המקדש להיות חי כל-כך אצל יהודים, גם אחרי אלפיים שנה? אני חושב שזה פשוט: כל אחד רוצה את בית המקדש. החוויה מעוררת רגש וגעגוע אמיתי. כשאדם עומד מול המזבח, מול השולחן, מול המנורה, גם אם זה וירטואלי, משהו בו נפתח.

חלום: החלום שלי הוא להקים מתחם קבוע, שאליו יבואו אלפי תלמידים בכל יום. אנחנו מחפשים את האנשים הנכונים שיבחרו להיות שותפים, ואני מאמין שזה יקרה בקרוב. המיזם הבא, בעזרת השם, יהיה על הגאולה העתידה, ואני מקווה ומתפלל שעוד לפני שאסיים להשיק אותו, נחגוג כולנו את הדבר האמיתי בבית המקדש השלישי.

כל ההבנה. כשאתה רואה את היחסים בין המזבח לכיור, נחשכות הרבה טעויות.

תגובות: התגובות מרגשות מאוד. היו שבכו כשהורידו את המשקפת בסיום הפעילות. גם אנשים שאינם דתיים לעת עתה, מתרגשים. יש להם פחות ידע, אבל החוויה מעוררת בליבם רגש של התעוררות. אני רואה את זה בעיניים.

אתגרים: יש בעבודה הזאת אתגרים. היו פעמים שאחרי השקעה רבה נמוחקה העבודה, בלי שום יכולת שחזור, והתחלתי מההתחלה. יש גם אתגרים הלכתיים. כל סוגיה והרב המומחה בה.

התכלית: הבסיס הרעיוני של המיזם נשען על משנת הרבי מליובאוויטש, שכל חידוש טכנולוגי בעולם לא נברא אלא לכבודו של הקב"ה. הטכנולוגיה היא כלי, המאפשר להפוך את הלימוד למוחשי, ואת הגעגוע לרגש חי.

מיזמים: אנחנו פועלים בכל רחבי הארץ. הצוות

זריז מקדימין

אינדוקציה בפסח?

סיליפלוס

מכסה אותך

כיסוי שחור מהפכני ואיכותי, לבישול בכירים אינדוקציה בפסח!

בכשרות מהדרת

להשיג בנקודות מכירה בפרסה ארצית ובחנותי המובחרות

054-646-4386 • 03-6577110

SILIPULUS.CO.IL

וברכישה מקוונת באתר

SILIPULUS

סיליפלוס

חג פזרים

שמה

הרשת הנובעת בישראל למעצבי פהדרין

מחשני השוק

מבצעים בכל מחיר

מחשני השוק

מבצעים